

ПЕРШИЙ МІСЯЦЬ—УДАРНИЙ

Понад п'ятдесят юнаків і дівчат налічує комсомольська організація колгоспу «Зоря комунізму», що в Долинському районі. Всі вони — серед кращих трударів села.

Тракторист Микола Унір виробив у минулому році 961 гектар умовної оранки, значно перевищив особисті зобов'язання шофера Володимира Шевченка при зобов'язанні 30 тисяч тонн — кілометрів виробив 31159, а комбайнер Дмитро Осипчук скосив 264 гектари пшениці і підібрав валки на площі 221 гектар. Потрудившись на ланках свого колгоспу, останній поїхав допомагати цілинникам збирати врожай ювілейного року. Вдячні за ударну працю цілинники нагородили Дмитра Осипчука Почесною грамотою.

По ударному закінчили молоді колгоспники перший місяць третього, вирішального року п'ятирічки. Працюють добре самі, допомагаючи іншим, будь-яким засобом усього нового, передового — ці вимоги стали обов'язковими для кожного комсомольця колгоспу. Тому Володимир Шевченко і Микола Унір забезпечують доставку в господарство різних вантажів, значно перевищуючи свої завдання. А Дмитро Осипчук, завершивши ремонт свого трактора, прийшов на допомогу товаришам.

С. МАТУСЯК,
позаштатний кореспондент «Молодого комуніста».

Долинський район.

Цей юнак тільки що виточив деталь. Холодний шматок металу під вправними рухами його рук за верстатом змінюється невпізнанно. В серпантині веселкової стружки, в коловерті стрімких обертів народилася шестерня, чи втулка — частинка майбутньої сівалки, а, можливо, вельетня Т-150. І на якусь мить відчув Віктор ІГНАТЕНКО щастя перемоги: все зроблено точно до міліметра.

Фото В. КОВПАКА.

3 лютого 1973 року
№ 15 (1651).

Рік видання XIV

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

РЕСПУБЛІКАНСЬКА НАРАДА КУКУРУДЗІВНИКІВ

1-го лютого в Києві в Жовтневому Палаці культури відбулася республіканська нарада кукурудзівників, скликана за рішенням ЦК КП України. В її роботі взяли участь передовики і новатори колгоспних і радгоспних полів — майстри високих урожаїв кукурудзи, агрономи, вчені — селекціонери, керівники господарств, представники партійних, радянських, сільськогосподарських органів, відповідальні працівники ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР.

Десята година ранку. Місяць в президії займають керівники Комуністичної партії і Уряду України товариші О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, І. С. Грушецький, В. І. Дегтярьов, Н. Т. Кальченко, І. К. Лутак, О. П. Ляшко, О. А. Титаренко, В. В. Щербинський, М. М. Борисенко, Я. П. Погребняк, В. О. Сологуб, В. М. Цибулько, знатні люди колгоспного села, перші секретарі обкомів партії. Керівники ряду республіканських міністерств і відомств.

За дорученням ЦК КП України, Ради Міністрів республіки нараду відкрив член Політбюро ЦК КП України, Голова Ради Міністрів УРСР О. П. Ляшко.

Одностайно обирається почесна президія в складі Політбюро Центрального Комітету КПРС.

З доповіддю «Про завдання працівників сільськогосподарства республіки по збільшенню

виробництва і заготівель зерна кукурудзи в 1973 і наступних роках п'ятирічки» виступив кандидат у члени Політбюро, секретар ЦК КП України М. М. Борисенко.

У доповіді і виступах відзначалося, що трудівники полів торік у винятково важких погодних умовах виростили непоганий урожай сільськогосподарських культур. Включившись у всеосяжне соціалістичне змагання за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства, хлібороби України борються за одержання в нинішньому році більш як 40 мільйонів тонн зерна.

Одним з головних резервів виконання цього завдання, підкреслювалося на нараді, є кукурудза. Уже в нинішньому році її треба зібрати 8 мільйонів тонн, що становить п'яту частину загального валового збору зерна. Необхідно з кожного з 600 тисяч гектарів зібрати по 50 центнерів, а на 400 тисячах гектарів — по 40 центнерів зерна.

Тепло зустрінутий присутніми, на нараді з промовою виступив член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК КП України В. В. Щербинський.

Учасники наради схвалили соціалістичні зобов'язання кукурудзівників республіки на 1973 рік.

НА ПРОГУЛЯНКУ.

Фото В. КОЛЯДИ.

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА СУЧАСНИКА

РОЗПОЧАТИ все заново? Слабодухим це не під силу. Ганна Мартиненко вирішила все-таки розпочати.

До кабінету ввійшла впевнено. — Була на ланці. Розмовляла з дівчатами. Я згодна.

— Чи ж зважила все? — намагався викликати на відвертість секретар комсомольської організації колгоспу Віктор Миколенко.

— Адже поззду сім років роботи. Передова шліфувальниця. А тут — незвична робота. Пояснювати не хотіла: і з людьми добре знайома, і сапою орудувати звична. Ще в школі, бувало, вивчати уроки і спочатку вибалом, а потім навпростець — до поля, де мати з жінками працюють. Допомагала. Там і познайомилась із нескладною на той час технологією вирощування цукрових буряків.

— Хороша дочка в тебе, Піно Мусіто, — похвалювали кожного разу жінки Ганну. — Проворна. Приходь до нас весною...

Обійняла. Бо й сама вже не раз задумувалась над тим. Та жартівливим розмовам не надавала значення. А як скінчила вісім класів, пішла на цукрозавод. Сім років... Відчула згоду, що не знайшла своє місце в житті. Не лежить серце до тієї роботи.

— Я згодна, — повторила ще раз.

У ЛАНЦІ Дарії Ларіонівни Кравець дівчину зустріли привітно. Разом з подругами стрічала ренки в полі. Духмяні пахощі квітів, степова просторість п'янили, надавали сил. І любов цю вкладали в працю. Ганну Мартиненко відзначили

першою в житті нагородою — медаллю «За трудову відзнаку».

Через рік у цьому ж кабінеті відбулася ще одна розмова. Секретар парторганізації Олександр Семенович Шкурат почав здалеку: розпитує про справи особисті, стосунки з людьми, про настрої.

— Викликав я тебе, Ганно,

щоб новину сповістити: люди рекомендують тебе ланковою.

— Мене? — зашарілася. — Он у Ганни Шпак, Гончар Ніни досвід більше. Або — у Катерини Заїки.

— Не хайлюйся. Справишся. Громідка зараз ланка. Люди в різних кутках села живуть. Ось і створюємо два колективи. А ланкова з тебе буде. Та, до речі, це — твоє комсомольське доручення. Будуть труднощі — допоможемо.

ЗГУРТУВАТИ колектив намагалася особистим прикладом. Але ж не відразу допомогло. Деякі жінки приходили

ДОРУЧЕННЯ ГАННИ МАРТИНЕНКО

на поле пізно, а додому поверталися рано.

— Так не працюють, — зібравши всіх членів ланки, звернулася до прогубльованих. — Хто за вас оброблятиме? Ви тягнете ланку назад. Ми нікого не тримасмо...

Ланкову підтримали. Непереливки було недбайливим. З ланки ніхто не пішов. А стано-

вище виправилось. Врожай при допомозі механізаторів зібрав дорідний — 316 центнерів з кожного гектара. А через три роки досягли вже й 390 центнерів. Тоді лише в ланці Марії Бук зібравли більше.

Ще не зійшов сніг, а Ганна вже в полі. Оглядала плантацію: чи добре земля вбирає вологу. Подруги на току готували пташиний послід. Вбодівання за доручену справу передавалося всім. Та й рік такий: ювілейний. Дуже хотілося його відзначити рекордним врожаєм.

Тож і попередник обрали найкращий — озиму пшеницю. На кожен гектар внесено 36 тонн гною, під час оранки на зяб покладено понад чотири центнери суміші різних мінеральних добрив.

Взагалі, невпізнанно змінилася технологія вирощування цукрових буряків з тих пір, як дівчина прийшла в ланку. Врожайнішим став гектар. Ось і зараз членки ланки підготували на кожен гектар 120 кілограмів пташиного посліду, подрібно, змішали порошок із гранульованими суперфосфатом і добривами. Їх буде внесено на гектар по 200 кілограмів. А потім — підживлення. Перший раз — аміачної води по 2 центнери на гектар, другий — мінеральними добривами.

Все те записано в Ганниному блокноті. Цифри. Строки виконання робіт. А обробляє ділянку Василь Жаботинський.

— Не підведи! — жартувала ланкова, — пізніше твоє звучне, спортивне. Вчасно щоб посіяв, проборонував.

Ю ВЕЛІРНО» працював механізатор. Буряки зійшли дружно. Ще до сходу сонця збиралася ланка, над полем володарювала пісня. Працювали завзято. І пропололи всю площу за десять днів. Першими в районі закінчили.

— Тепер головне — контроль, — кожного разу повторювала Ганна.

В перший день листопада вивезли на цукрозавод останні корені. За працю нива віддала сторицю: по 413 центнерів цукрових буряків з кожного гектара. Молодого комуніста, ланкову Ганну Мартиненко уряд відзначив найвищою нагородою — орденом Леніна.

Делегат XXIV з'їзду Компартії України І. П. Коваль, секретар парторганізації О. С. Шкурат півтора роки тому рекомендували Ганну в члени КПРС. Вони першими їй повідомили цю приємну новину.

— Приймай і наше щире вітання, — поздоровляли. — Вдалий рік був у тебе, Ганно, — тиснув руку Олександр Семенович. — Середню школу закінчила. І нива рясно вродила. А пам'ятаєш ту нашу розмову, своє перше комсомольське доручення? Виконала ти його тоді на «відмінно»...

Ю. ЛІВАШНИКОВ.
Колгосп «Іскра» Олександрівського району.

ВПЕВНЕНИЙ КРОК П'ЯТИРІЧКИ

(Закінчення)

Початок на 1-й стор.)

32,6 мільйона тонн, що трохи нижче від середньорічного рівня восьмої п'ятирічки. Виробництво рису становило 197 тисяч тонн, або на 16 процентів більше, ніж у 1971 році.

Державні закупки зерна в цілому по республіці становили 9,2 мільйона тонн.

У минулому році введено в дію близько 50 нових великих державних промислових підприємств, а також велику кількість малих цехів.

Середньорічна чисельність робітників і службовців у народному господарстві становила 17,2 мільйона чоловік і збільшилася за рік на 0,5 мільйона чоловік, або на 2,7 процента. Середньорічна чисельність колгоспників, зайнятих у громадському господарстві колгоспів, становила 5,3 мільйона чоловік.

Роздрібний товарооборот державної і кооперативної торгівлі становив 30,9 мільярда карбованців і збільшився у порівнянні з цим на 6,9 процента.

Досягнуто дальших успіхів у розвитку народної освіти і культури. Чисельність населення республіки на 1 січня 1973 року становила 48,2 мільйона чоловік.

(РАТАУ).

НИВА-73

КОЖЕН ДЕНЬ — ТРУДОВИЙ

Ударною працею відзначили перший місяць третього року дев'ятої п'ятирічки комсомольці і молодь колгоспу «Іскра» Олександрівського району.

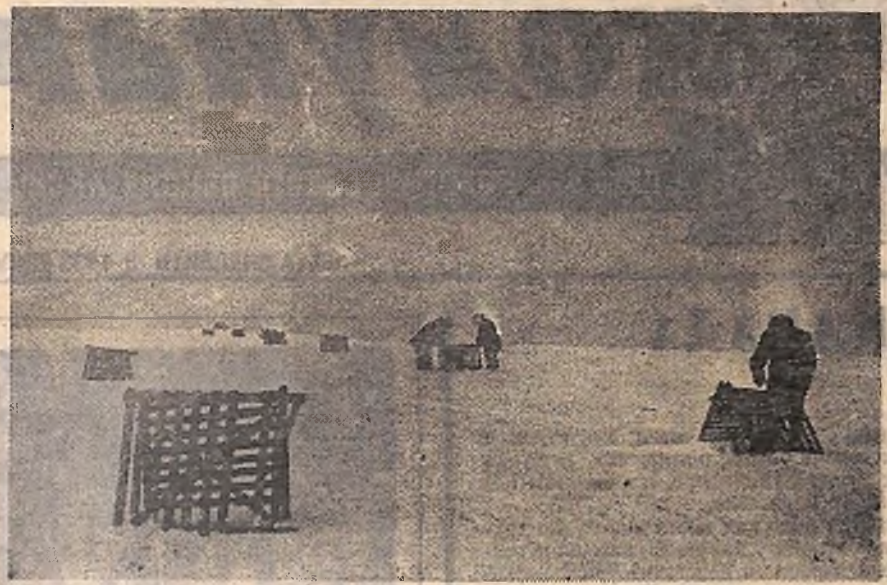
Бригадир тваринницької ферми, делегат XXIV з'їзду КП України І. П. Коваль серед підгородельників відзначив Софію Безкровну, Ніну Давидову, Євдокію Савченко, Ніну Сметану. Та найвищі показники у Євдокії Ключ. На відгодівлі молодня великої рогатої худоби вона добивається 850-грамових приростів щодоби.

Комсомолец Володимир Зінчик (фото вгорі) разом зі своїми ровесниками Миколою Чернишечком та Юрієм Костенком працюють у ремонтній ланці. Вже давно тут відремонтовано послону техніку. Юнаки допомагають своїм старшим товаришам до першого березня відремонтувати, як і зобов'язувалися, всі трактори.

6980 щитів встановлено на полях господарства (фото ліворуч). На значній площі вже проведено снігозатримання. Та юнаки і дівчата не заспокоїлись, виготовляють нові щити.

Ю. СТОРЧАК.
Олександрівський район.

Фото автора.

ВИРОСТИТИ не менш як 43 мільйони тонн хліба — таке зобов'язання взяли трудівники ланів республіки на третій, вирішальний рік п'ятирічки. П'яту частину всього валового збору зерна має становити кукурудза.

Що робиться, щоб успішно виконати це відповідальне завдання, які нові сорти і гібриди повинні кукурудзину пшав у нинішньому році? На ці запитання відповідає начальник відділу насінництва Міністерства сільськогосподарства УРСР М. Є. Дзюба.

У республіці є чималі досвід вирощування кукурудзи. Багато механізованих ланок в Одеській, Кіровоградській, Черкаській, Вінницькій та інших областях одержали торік по 80—90 центнерів зерна з гектара, а в цьому році зобов'язалися виростити його по 100 центнерів з гектара. Досвід передовиків показує, що однією з умов одержання високого врожаю є відмінний посівний матері-

ДО БЛОКНОТА МОЛОДОГО КУКУРУДЗОВОДА

НОВІ СОРТИ

ал. Ось чому хлібороби особливу увагу приділяють заготівлі сортового і гібридного насіння кукурудзи.

Серед новинок нинішнього року слід насамперед назвати іржавий гібрид Краснодарський-303. Його розповсюджують у степній зоні республіки. Під час випробування в Дніпропетровській області він дав у середньому за три роки близько 61 центнера зерна з гектара. На полі в урожайність Краснодарського-303 становила 93,7 центнера з гектара.

У господарствах Київщини районі новий гібрид Миронівський-25МВ. Він дає понад 60 центнерів зерна з гектара, менше уражається сажкою. Новинка має й інші переваги. Її можна викор-

истити для посіву кукурудзи на силос. Кожен гектар дає по 500 центнерів зеленої маси.

Дальшого поширення набувають також гібриди Краснодарський-440, Дніпровський-438, Одеський-51.

Завдання спеціалістів сільськогосподарства — забезпечити прискорене розмноження нових перспективних сортів і гібридів кукурудзи, повністю використати їх можливості. На порядок денний стає і питання про перехід від агротехніки взагалі до агротехніки сортової.

Зараз у колгоспи і радгоспи з калібрувальних заводів вже почало надходити гібридне насіння кукурудзи. Треба своєчасно прийняти його, надійно зберегти і висіяти у найкращі агротехнічні строки.

(РАТАУ).

ПРОЖИВАЮТЬ ІНКОГНІТО

РАЙКОМ ПРОІНФОРМУВАВ...

Кінчався рік. Як завжди, це пора «лік» в оцінці кожного з прожитих днів у комсомольській організації. Це час, коли озирючись, бачиш, чого досягли, а де й попустили в чомусь. Словом, напружена і відповідальна пора для всіх комітетів — від первинної комсомольської організації до райкому.

З попередніх повідомлень в редакції дізнались, що багато молодих тваринників успішно закінчують план року. Десять у першій декаді грудня тільки в Добровішківському районі 26 молодих доярок виконали річні завдання, 6 з них перешли тристисячний рубль. Факт підказав дати на сторінках газети список тристисячників з усіх районів, аби їх імена стали відомі в області.

Перший дзвінок в Кіровоградський райком комсомолу і запитання, яке потім повторюватиметься багато разів: «Назвіть, будь ласка, наших дояроч-трестисячників». Георгій Мурований, — завідувач відділом комсомольських організацій попросив записати і по хвилі назвав двох чоловік, сказавши, що це і всі.

Наяву була чимала різниця — десятки передових тваринників в одному районі, і всього двоє — в іншому. Але вже через кілька днів в інформацію з Кіровоградського району внесли поправки. Наш кореспондент, побувавши на Кіровоградській обласній науковій сільськогосподарській дослідній станції, приніс звістку, що там, окрім названих в райкомі, є ще тристисячники. І дійсно, головний зоотехнік дослідної станції М. М. Волівач дав список ще п'ятих передових дояроч, як він сказав, віком до тридцяти років. А після опублікування їх імен, в редакції — розгніваний телефонний дзвінок. На високіх регістрах перший секретар Кіровоградського райкому комсомолу Вікторія Федорівська обурювалась, що дали в газету людей, які «не відповідають віком», що одну з дояроч розраховували за порушення трудової дисципліни і т. п.

Перевірка фактів показала, головний зоотехнік справді назвав у списку одну 33-річну доярочу, другу й справді звільнили з роботи вже після подання інформації з дослідної станції. А решта... Решта виявилась віком до 30-ти, про них в райкомі просто не знали. Як і не знали, що тільки в колгоспі імені Ульянова молода доярка Марія Аніщенко наблизила по 4136

кілограмів молока від кожної закріпленої корови, Євдокія Головаченко — по 3658.

Випадок невідомий і винятковий — в райкомі відсутня точна, потрібна передових людей інформація. Що це — заїла текучка, чи дійшли руки? Чи результат відкладування на потім? Виправдання ніякого не може бути. Час вимагає особливої уваги до роботи з інформацією. Це сьогодні найдієвіше джерело для вивчення багатьох питань і проблем, для висновків і, зрештою, навіть для відкриттів.

Можуть заперечити, навіщо комсомольському працівникові робити якісь відкриття. Чи не загато високі вимоги? Але

не забуваймо, що в райкомі відсутня інформація, потрібна передових людей інформація. Що це — заїла текучка, чи дійшли руки? Чи результат відкладування на потім? Виправдання ніякого не може бути. Час вимагає особливої уваги до роботи з інформацією. Це сьогодні найдієвіше джерело для вивчення багатьох питань і проблем, для висновків і, зрештою, навіть для відкриттів.

Хто був в Олександрівському міському комсомолу, звернув увагу на стенди, що розповідають про життя комсомольських організацій Голоківського вуглерозрізу, Олександрівського електромеханічного заводу та інших. На республіканському зональному семінарі звітують відділи комсомольських організацій райкомів та міських комсомолів, перший секретар Олександрівського МК ЛКСМУ В. Мяснякін розповів гостям про історію появи стендів. Кожен працівник міському йде в перемину комсомольську організацію з цілим списком запитань. Вони стосуються різного сторін життя молоді, внутрішньої роботи. Після кількох візів комсомольських організацій Голоківського вуглерозрізу, електромеханічного заводу і ряду інших майже всіма працівниками міському збору і опрацювання соціальної кількості інформації, зібраної на місці, і з'явилися стенди з розповіддю про життя цих комсомольських організацій, а в кабінеті комсомольської роботи — інформаційні бюлетені про досвід їх роботи.

До речі, Олександрівський міський комсомол завжди має свіжу інформацію. І така постановка допомагає апарату бути в курсі життя всіх первинних: від малочисельної до найбільшої.

Два комітети, два підходи до роботи з інформацією. Ніяких упущень і відкладувань в зборі і обробці її бути не може. Сьогодні — це незнання кращих молодих дояроч району, завтра може бути й більший огріх.

О. БАСЕНКО.
спецкор «Молодого комунара».

(Продовження.)

Поч. в газетах за 18, 20, 23 та 30 січня).

— Ой Тепер давай! — звернувся він до Гаря, який прийшов теж і тут же підніс Зозулі цюлофанового пакета з банкою варення, двома пачками печива, великими яблуками і гарною коробкою цукерок.

— Антоніна Василівна, дружина моя, потурбувалась, — передав подарунок.

Чуйко, соромлячись, взяв пакета. Дітись було нікуди — він розкрив коробку, запропонував цукерки прапорщику, Гаря. Гаря спокатку відмовлявся. Він передав вітання від однопольчан:

— А що персональне вітання від Дірни. Чекає тебе, не дочекається Батальоні. У нас такі хлопці зібрані — один до одного. Залишається одне — старатись.

— Гаря, — сказав прапорщик, — Ти покн що ось над чим стараєшся: цукерками пригощати, і Гаря розпочав. Лише відійшли різнокольорові папірці. Потім з'їхав, глянув на друге.

— Чудо, делікатес!

Міючи на увазі Гаря, Зозуля звернула увагу Чуйка на те, яким має бути апетит у справжнього солдата.

Під кінець прапорщик побажав швидкого одужання, наказав усе їсти («що за солдат, після якого на столі залишаться»), не нудьгувати. А потім тихо повідомив, що за чотири дні його випишуть. Чекати залишилось недовго.

Через день прийшов Хміль. Чуйку впало в око, як змінився земляк. Обличчя пом'якло, устеса мов пружина.

Хміль перелік подив, вказівним пальцем провів по тоненьких вусиках — і пішов. Розповідав, розповідав. Про збори, про семінар, на якому його навчали вести справи, про те, як їздили до робітників на завод.

— Хотів уночі забігти до тебе. Знайшов час, але прапорщик не відпустив. Сказав, що за два дні тебе випишуть. Ось дивись, — він показав виклик на телефонну розмову. — Тільки це й допомогло. Мене зараз дружина чекає біля телефона.

Щого, тільки раз пропону. Навіщо, поясню. Вона в мене кадр правильний. Не міг же я тебе ні разу не провідати...

— Як же ти не пішов на переговори? Ох і нагорить же тобі їд Зінчик!

— Взагалі-то нагорить, — відгукнувся Хміль, і радісно посміхнувся, побачивши, що другий прийняв його відвідання.

МІНАЛИ солдатські будні. За якийсь час після виходу з госпіталю Чуйка було призначено в наряд. За чотири години до початку чергування звільнено від занять з тим, щоб міг привести свій одяг до порядку, підготуватись і відпочити.

Випрасував штани, мундир, начистив до блиску гудзики, мов би покриті лаком засяяли чоботи. Обов'язки днювального він знав напам'ять, але статут переглянув ще раз. На цьому не скінчилося. Підготовку до наряду перевіряв сержант, черговий по роті, а потім сам прапорщик Зозуля — вже з практичного боку.

— Одна справа — зубріння, кібернетика, інше — служба, життя.

Чуйко виявився «на висоті».

Останній етап — перевірка черговим по частині добового наряду. На правому фланзі виблискував міддю духовий оркестр.

Ось тепер Чуйко був би не проти показатись батькам. Вигляд чудовий: на штанах складки підправлені — не чіпий, бо поріжеться, гудзики блискучі змазані з сонцем, комірці білий, чоботи, що лястро.

Чуйко заступив у нічну зміну.

— Ніч. Потрібно бути особливо уважним. І не лише тому, що можуть перевірити. Ратом пролунав сигнал тривоги. Треба вчепити відкрити піранію зі зброєю, ящики з боеприпасами, сповістити черговому по парку. Для цього слід відкрити одні складні дверята з надписом «Тривога» і натиснути кнопку.

В роті було оголошено, що під'їжд по тривозі потрібно відскокати. Хотілось і собі вкочитись у справу. Спочатку Батальоні бере на себе кінематичку, електроніку за Чуйком. Буде всього одна кнопка. Натиснем — і відкриваються піраніди, виходять на стрічку боеприпаси, автоматично опущаються штори світломаскування на нічках, усі двері тут і в парку машин відчиняються. Автоматика кібернетика а самому прямому розумінню...

Вийде!

Ні, слабкоком тепер Чуйко себе вже не почував.

— Вдсь, коли розносив графіни з свіжою водою, увійшов до кабінету командира. Тут зустрічався перед майором стовп Дірни. На білому обличчі Оскара хвилями то з'являлась, то зникала червона фарба.

Виявляється, Дірни був далекозорий, але спеціально, щоб потрапити в розвідку, заховав окуляри. Лише недавно це виявив.

— Як думаєш, товаришу Чуйко, — м-можна з-заїкам слухати в р-розвідці?

Пауза видалась смішною і водночас серйозною.

— М-можна, — сам запнувшись, відповів солдат.

— А в ок-кулярах?

— Ні!

Агатов розсміявся. Як батько, Весело, показуючи різні білі зуби.

— Чому не можна? При справжньому бажанні й безогі літають!

— Так точно! — ніби вистріла Дірни. — Маресьєв, як приклад. Я сам знаю одного сапного рибалку...

(Далі буде).

І оточили піонери, комсомольці, кращі спортсмени мікрорайону. І Зоя Шаповалова, інструктор по спорту ЖЕКУ № 4, одразу повідомляла про старт наступних двох вихідних днів:

— В суботу знову змагатимуться молодші групи хокеїстів. Будемо готуватись до змагань на льоду «Золота шайба». А в неділю — всі на лижі. Підійдуть допоможуть студенти, молоді робітники, які живуть в нашому мікрорайоні. А водночас стартує спартакіада «Юність». Це тут, у спортивній кімнаті. Майстерністю мірятимуться тенісистки...

З настанням зими в такому ж руслі вирішують свої справи і фізкультурні активісти Кіровоградської СШ № 5. За програмою нового комплексу ГПО заліки на лижних трасах тут вже склали більше 200 комсомольців. В Устатківському районі одним з перших ініціативу ввів учитель фізичного виховання Березоватської восьмирічної школи В. Босній. Урешті фізкультурні він здебільшого проводить на свіжому повітрі — його вихованці стали на ковзани, беруть участь у лижних прогулянках.

Добре підготувались до зими фізкультурні та комсомольські активісти ветеринарного технікуму та міжколгоспбуду Компаніївського району. І коли в райцентрі влаштували турнір хокеїстів, спортсмени цих колективів стали призерами поєдинків.

Вміло визначились нині азаматів Знам'янки, працівники Світловодського парку культури і відпочинку. Перші у виїзді літ

організують лижні кроси, естафети, а світловодці згуртували школярів на засніжених гірках — тривають змагання на санчатах.

І ВСЕ Ж подекуди помітна байдужість тих, хто має посприяти налагодити фізкультурно-масову роботу взимку. Рей-

СТАРТИ ЗИМОВОГО ДНЯ

дові бригади, що перевіряли хід експлуатації спортивних споруд у Кіровограді, виявили недоліки в організації фізкультурно-масової роботи в будинках управління, на комбінаті «Кіровоградзавбуд». Керівники житлово-експлуатаційних контор не придбали достатньої кількості спортивного інвентарю, а пункти прокату теж не в змозі забезпечити молодь всім необхідним. Тихо нині в міському парку культури і відпочинку імені Леніна. Тут — ні катка, ні лиж. Таке ж становище в Бобринці, Олександрії, Улянівці, Голосинівці.

Від районних комітетів фізкультури та спорту і райкомів комсомолу чекають допомоги сільські фізкультурники. Перед ними постає проблема будівництва спортивних споруд, придбання спортивного інвентарю для лижників, хокеїстів. На місцях не скрізь все гаразд з підготовкою тренерів,

громадських інструкторів, які б зуміли по-діловому підбати про розвиток зимових видів спорту.

А досвід у нас є. В Бобринському сільськогосподарському та Златопільському зооветеринарному технікумах, наприклад, досягли майстерності багато спортсменів, які вже не перший рік беруть участь у обласних змаганнях, стали розрядниками. Тут стартує лоді взимку не менш високі, аніж влітку. При регулярному ході змагань підбираються спортсмени, яким під силу долати справді високі рубежі. Потім вони самі згуртовують молоді, очолюють загони юнаків і дівчат, які беруть участь в лижних походах, естафетах, змаганнях, на призи героїв-земляків.

У країні нині продовжується фестиваль молоді, присвячений 50-річчю утворення СРСР. І одна з складових його частин — масові старту спортсменів. Нині стартував комсомольсько-профспілково-лижний крос. Перші змагання — в колективах фізкультури, потім мірятимуться майстерністю представники районів і міст області. В цьому тої задають спортсмени Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства, ліжників Повомірограда, Знам'янки, Компаніївки. Наприкінці лютого почнуться спортивні ігри молоді республіки. Отже, активність у шерегах фізкультурників має рости. Табля змагань повинно світитись всюди: і в спортивних залах, і на хокейних майданчиках, і на лижних трасах. За ради масовості, майстерності молодих спортсменів, заради — гарту кожної молоді людини.

Г. І. ПЕТРОВСЬКИЙ НА КІРОВОГРАДЩИНІ

Видатний радянський державний і партійний діяч, один із керівників Комуністичної партії України, всеукраїнський староста Григорій Іванович Петровський належав до славної ленінської когорти професійних революціонерів. Свою партійну і державну діяльність він тісно пов'язував з широкими народними масами.

У березні 1919 року на III Всеукраїнському з'їзді Рад Григорій Іванович обраний головою Всеукраїнського Центрального Виконавчого комітету. Виконуючи завдання партії і уряду, він багато разів приїздив у Єлисаветградський повіт. 8 липня 1919 року Г. І. Петровський вперше в нашому краї. Це був час найтяжчого випробовування для Радянської влади. Контрреволюція, кинувши величезні сили, щоб задумати молоді Радянську Республіку, спрямувала на неї з півдня полки генерала Денікіна, який захопив значну частину України.

...Не встиг поїзд зупинитись на станції в Єлисаветграді, як махновці і тріпотівці напали на вагон Г. І. Петровського. Всім, хто супроводив його, довелося відійти в місто. У місті над Г. І. Петровським та його супутниками не раз нависала смертельна загроза. Був і такий випадок, коли він під градом кулі проривався з ворожого оточення.

11 липня 1919 року Григорій Іванович виступив у міському робітничому клубі з лекцією «Світлова війна і загрозливі капіталізм».

Після закінчення громадянської війни і розгрому іноземної інтервенції трудящі повіту взялися за відбудову народного господарства. Треба було залучувати рани, заподіяні війною, ліквідувати розруку. І знову на мобілізацію сил трудового фронту, на боротьбу з розрукою партія направила Г. І. Петровського. З 15 січня по 18 лютого 1921 року він побував у Херсонській, Одеській і Полтавській губерніях.

27 січня він виступив з доповіддю про міжнародне і внутрішнє становище країни на об'єднаному засіданні Єлисаветградської міської Ради, а наступного дня був присутнім на розширеному засіданні Єлисаветградського повітового революційного комітету. Зітнувшись з керівниками, потім Г. І. Петровський дав ряд цінних практичних рекомендацій по дальшій організації органів Радянської влади.

Він виступав перед трудящими Олександрії, Заспівгородки, Петрівки та інших населених пунктів повіту. Полум'яні слова більшовицько-ленінської допомоги робітникам і селянам розпалювали своїх сивих друзів і неспугі, цементували організаційні і дисципліну.

30 січня 1921 року Григорій Іванович виступив у місцевій газеті «Навстріча» із статтю «Дружнство за роботу», в якій закликав робітників і селян повіту докласти всіх сил, щоб якнайшвидше відбудувати народне господарство, зруйноване війною.

На початку 1922 року Г. І. Петровський разом з Головою ВІСР М. І. Калініним знову відвідав багато міст і сіл України. На чолі агітпоїзда «Жовтєва революція» Григорій Іванович приїздив до Єлисаветграда. 5 березня він провів об'єднане засідання повітвідділу поїзда з Єлисаветградськими повітовими партійними і виконавчими комітетами, на яких були розроблені конкретні заходи по наданню допомоги клібом і наслідям голодуючому населенню губернії.

Став до ладу один з найбільших в країні завод сільськогосподарського машинобудування «Червона зірка» та ряд інших підприємств. На III Всесоюзному і 14-й Всеукраїнському з'їздах Рад були підбиті підсумки відбудовного періоду і накреслені повні завдання по дальшому розвитку і зміцненню народного господарства країни і республіки. У червні 1925 року Г. І. Петровський приїздив до Єлисаветграда з метою роз'яснення рішень цих з'їздів. Урядова делегація на чолі з Григорієм Івановичем 18 липня відвідала завод «Червона зірка», оглянула цехи, зустрілась із робітниками. Всеукраїнський староста виступив на засіданні мітингу з доповіддю про чергові завдання індустріалізації країни.

Соціалістична перебудова села, колективізація сільського господарства і організація МТС у Єлисаветградському окрузі тісно пов'язані з ім'ям Г. І. Петровського. У жовтні 1929 року він відвідав ряд колгоспів, радгоспів і МТС Компаніївського, Аджарського, Бобринського і Єлисаветградського районів.

У березні 1932 року Григорій Іванович виступав на засіданні Новоукраїнського райвиконкому. Він ознайомився з новоукраїнськими колгоспами, відвідав дитячий будинок, якому передав гроші для поліпшення побутових умов дітей.

В наступні роки Г. І. Петровський продовжував підтримувати зв'язки з Кіровоградщиною. Ім'ям всеукраїнського старости названі більше 10 колгоспів, радгоспів, підприємств області. Установлені меморіальні дошки, пам'ятники, зокрема в Олександрії, с. Шиньківському Новоукраїнського району та в інших населених пунктах нашого краю.

В. САНДУЛ,
краєзнавець.

«ПРИЇДЕМО З НОВОЮ ПРОГРАМОЮ»

ні. Брала участь у республіканському огляді.

І ось агіткультармії в рідному селі, виступають перед тваринниками:

Можна все на світі
вибирати, сину,
Вибрати не можна
тільки батьківщину.

Нагрудились за день жінки і чоловіки. А тепер слухають пісню про велике, святе, дивуються високій майстерності, талантові юних виконавців. Їх вони добре знають. Це — Валентина Козак, Людмила Широкопояс, Катерина Коляда, сестри Ліна і Таня Коляди, Лідія Білецька, Олена Ярошенко, Любов Бойко, Ніна Бондаренко, Лариса Еременко, Галина Скаліська.

Ведучі Галина Мусульбес і Людмила Карлаш звертаються з теплими словами на адресу кращих людей рідного колгоспу. А прогулянкам, ледарям, розкрадачам колективного добра, хвалькам — обцяльникам — гнівне слово.

Разом з агіткультармією прийшли того вечора на ферму й практиканти Олександрійського культосвітнього училища. Вони мали справді хороши практичний урок культосвітньої роботи на виробництві.

— Спасибі за увагу! — аконлюються глядачам артисти.

А у відповідь чуються слова:

— Хороший виступ! Ще б вас із задоволенням слухали.

— А ми приїдемо. З новою програмою. Обов'язково!

А. КУРЬБА,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

Новоархангельський район

МІСЯЧНИК ОБОРОНО- МАСОВОЇ РОБОТИ

Закінчилися традиційні обласні змагання радіооператорів. Разом з досвідченими спортсменами — майстрами спорту, першорозрядниками своє вміли демонстрували і початківці.

Чемпіонами змагань серед школярів стали учні Пятницької середньої школи Олександрійського району (Ольга Павловська, Сергій Бугай, Надія Сніжко).

Наймолодшим учасником змагань був п'ятикласник Кіровоградської СШ № 5 Ігор Черепенюк. Він став третім призером з шпалькісного прибою і передачі радіограм.

Фото Т. МЕХЕДИ.

ЦЕ БУЛИ звичайні панчання з цивільної оборони. Рятувальна група, до якої входили робітники комбикормового заводу, прибула на місце збору вранці. Командир загону В. Олійник склав рапорт про готовність продемонструвати свою виучку по захисту об'єктів народного господарства від зброї масового ураження.

І ось вже звучить команда:

— Газі!

Всі одягають захисні костюми, протигази. За нормативний час першими справилися з виконанням прав Володимир Головацький, потім — Валентина Олійник, Надія Титоренко, Людмила Шмакова і інші комсомольці заводу.

— На машини!

Всі поспішали до місця розгортання дій. Попереду — розвід-

РОЗВІДНИКИ ЙШЛИ ПОПЕРЕДУ...

ники. За ними — протипожежна ланка. Впевнено справившись з пожежею, яка виникла під час «ядерного вибуху», робітники продовжували роботу. Електрозваривальник Василь Дорошенко з своїми друзями вів прокладку колонних шляхів. Перед ними ситуацією було поставлено завдання забезпечити підхід до завалених засипаних споруд. А рятувальна ланка, керована Любовою Олійник, успішно провела всі операції, відкриваючи сховище. Вона знала — там людям треба було надати медичну допомогу. Далі за сиріву взялися санітари. Тут вміло діяли

М. Ряба, В. Олійник, І. Титоренко.

Іспит витримали всі. І це досягнення — результат постійних тренувань. Керівник названої офіцер штабу цивільної оборони А. Т. Гейко, проаналізувавши дії робітників заводу, найкраще оцінив роботу комсомольців. Це вони за програмою нового комплексу ГПО успішно склали заліки з цивільної оборони, атисували свою діяльність особливо тепер, під час місячника оборонно-масової роботи.

О. БЛИНОВ,
майстер міських курсів з цивільної оборони.
М. Кіровоград.

ВОНИ СТОЯЛИ НА СМЕРТЬ...

Сталінградська битва... На берегах Волги вирішувалась доля не тільки Радянської держави, а й доля всього людства. 30 років відділяють нас від героїчних подій, але час безсильний стерти з пам'яті людської те, що викарбовано кров'ю тисяч загиблих воїнів — захисників Сталінграда. Почути розповідь ветеранів, учасників історичних боїв зібралися старшокласники СШ № 11 на свою щігальську конференцію.

Схвилювано розповідають учні про подвиг Сталінграда, про незламність і мужність бійців Радянської Армії і здається, що ось тут, у цьому залі, лунає гнівний заклик: «Стояти на смерті!». Розповідь учнів продовжили учасники Сталінградської битви, директор школи Микола Іванович Колесник і полковник у відставці В. П. Повійчук. Затамувавши подих, слухали ми Володимира Петровича, і в нашій уяві поставали картини бою. Ного 266 стрілецька дивізія брала участь у найзапекліших боях, діяла на найважливіших ділянках сталінградського фронту. Полковник Повійчук, як секретар партійної організації дивізії і член дивізійної парткомісії, був завжди попереду — серед бійців передової. В умовах суворої зими і запеклих боїв комуністам доводилося вести велику ідеологічну роботу серед бійців. З гордістю розповідав Володимир Петрович про своїх боєвих друзів, про тих, хто й нині знаходиться на передовій будівників комунізму і про тих, хто ввійшов у безсмертя.

Ідуть у Волгоград люди з різних міст і сіл нашої великої країни, ідуть з віддалених куточків землі. Ідуть, щоб піднятися на Мамаєв курган, поклонитися праху загиблих героїв, ідуть, щоб дати могощину клятву зберегти мир, який завойовано такою дорогою ціною.

Наталка САЄНКО,
Оля ГОМЕНЮК,
учні 10-А класу Кіровоградської СШ № 11.

На музичній хвилі

ПОЗОВИ МЕНЯ НА СВАДЬБУ

Как при встрече случайной, мальчишь ты
И отводишь рассеянно
Взгляд.
До свиданья, мой первый
Мальчишка, —
Ты ни в чем, ты во всем
Виноват.
Припев:
А любовь у нас с тобой
Была не данной,
Может, просто не дождалась
Мы любви.
Позови меня на свадьбу
Мой любимый,
Посмотри твою невесту
Позови.
Я приду как обычная
Гостья,
И о прошлом я буду
Молчать.
Только вот от того,
Что мне горько,
Громче все буду
«Горько» кричать.
Припев:
Ты со мной незаметно
Простился.
Нет для сердца дороги
Назад,
Не грусти, мой неверный
Мальчишка,
Ты ни в чем, ты во всем
Виноват.
Припев:

І СНІГ, І ВІТЕР

У лютому на території України очікується різке коливання погоди — від тривалих відлиг до короткочасних морозів, кількість опадів — близько норми, місцями вища. Найбільше їх випаде у Закарпатті — 70–80 міліметрів.

Середньомісячна температура повітря: від 1–2 градусів морозу на Південному Заході республіки до 4–5 градусів морозу на Північному Сході (вище норми на 1–3 градуси), в південних областях — від 1 градуса тепла до 1 градуса

морозу (вище норми на 1–2 градуси).

Найістотніше підвищення температури відбудеться в середині першої, наприкінці другої і в окремі дні третьої декади. Зниження температури на переважній частині території республіки можна очікувати в другій, четвертій п'ятиденках і наприкінці місяця — вночі — до 15–20, в південних областях — до 5–10, у Прикарпатті — до 10–15 градусів морозу. Вдень термометр покаже 5–10 градусів

нижче нуля, в південних областях — від мінус 2 до плюс 3 градусів, у Прикарпатті — 2–4 градуси морозу.

Протягом місяця переважатиме жарна погода, часом сніг, хуртовина, при відлигах — мокрий сніг, місцями туман, ожеледь. Вітер переважно північний і північно-західний, 5–10 метрів на секунду, при відлигах — південно-західний і південний, 7–12, часом 16 метрів на секунду.

З. СКОТАРЕНКО,
начальник Українського бюро погоди.

КІНОПРЕМ'ЄРА

В цьому місяці глядачі міста і області чекатимуть нові, цікаві зустрічі в героїчній кінострічці, які виходять на наш екран.

Безумовно, глибокий слід залишить робота С. Герасимово «Любити людину». Вона присвячується сучасним архітекторам, їхнім турботам, перемогам, особливо радісним тому, що працюють вони на 70-му градусі північної широти — в краю вічної мерзлоти. Герої фільму — звичайні трудівники. Витвори їхніх рук і розуму мають стати пам'ятниками епохи, подібними до тих, що зводили стародавні зодчі визначні архітектори нашого часу. Вони — експериментатори, які відкривають нові шляхи в архітектурі.

У фільмі також відбито складність людських взаємин, розуміння того, що доля і життя кожного залежить від багатьох людей. Це розповідь про шлях людини до людини.

В ролях знімались актори А. Солоніцин, Л. Віролайнен, Т. Макарова, Ж. Болотова, І. Неганов, М. Зімін, Ю. Кузьменков та ін.

Школа відзначає свій ювілей. У великому актовому залі кружляють пари. Різний вік, різні покоління, різні обличчя. Так розпочинається фільм «За все у відповідь», поставлений Г. Натансоном за сценарієм В. Розова. Головні герої зібралися у класі природознавства через багато років після закінчення школи. Складним було їхнє життя. Адже школу вони закінчили у трагічному 41-му році.

Пти на зустріч було не лише приємно, а й страшно. Повертатись у дитинство завжди трохи боляче. Ким і чим ти став? Чи не зрадив своїм юнацьким ідеям?

Запам'ятати цю зустріч вам допоможуть актори О. Яковлева, Г. Журавльов, О. Лазарев, В. Васильєва, Ю. Мажуга, Н. Дорошина та ін.

Протягом місяця ви зможете побачити також кінострічку виробництва студії «Ленфільм» «Мічений атом», науково-фантастичний фільм «Солярис», поставлений за романом Станіслава Лема, музичну кінокомедію «Учитель співає» тощо.

На фотознімку — кадр із фільму «Мічений атом»; праворуч — ОЛЬГА ЯКОВЛЕВА у фільмі «За все у відповідь».

Із зарубіжних фільмів демонструватимуться кінострічка виробництва колективу «Вектор» (Польща) «Виклик», фільм німецьких кіномитців «Оцеоло», що за своєю темою наближається до роману Майн Ріда «Оцеоло» — пожежа семінолів, румунський фільм «Придане княгині Ралу».

ШАХИ

ЩОБ НАВЧИТИСЬ В ЧЕМПІОНА

Так було вже не раз. Фізкультурні активісти Кіровоградської обласної станції запрошують в свій колектив провідних спортсменів області, разом з ними радяться, як налагодити спортивно-масову роботу.

А оце до спортсменів «Колоса» завітав чемпіон області з шахів І. Пительман. Він провів сеанс односторонньої гри на 14 дошках. Цей своєрідний турнір закінчився перемогою чемпіона з рахунком 12:2. І. Пительман потерпів поразку в поєдинку з головним економістом А. Стусем, а партії з К. Демешком і В. Литвиненком звів вничью.

В. НЕЧИПОРЕНКО.

ПЕРЕМОЖЦІ—ЧЕРВОНОЗОРІВЦІ

Дев'ять днів у спортивному залі Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів продовжувалися команди змагання з шахів, результати яких входять до заліку шабратів авангардівських колективів фізкультури першої групи обласного центру.

Боротьба за лідерство точилася між шахістами швейної фабрики, спортивного клубу «Зірка» та заводу тракторних гідроагрегатів.

Заключну частину поєдинків впевнено провели червонозорівці, на чолі з кандидатом у майстри спорту Леонідом Насіковським. Вони і стали переможцями цього турніру.

Наталі Жученко і Миколі Бутенку,
Любі Куріленко і Борису Басову,
Надії Скермет і Дмитру Микитенку,
Світлані Орловій і Валерію Курилову,
Валентині Шаблі і Віктору Лисогору,
Галині Масковецькій і Сергію Чепелеву,
Людмилі Верламовій і Олександрі Левенку,
Ользі Тихоненко і Володимирі Котенку,
Людмилі Бетенковій і Миколі Вітряченку,
Тетяні Підлісній і Віктору Дубовику,
Людмилі Кузьміній і Валерію Колпаницькому,
Валентині Тимчук і Анатолію Вовчаньку,
Людмилі Дубині і Михайлу Шихарюку,
Людмилі Малій і Леоніду Марусу,
Золі Івановій і Олександрі Коваленку,
Галині Бондар і Володимирі Дацюку,
Ганні Серетник і Віктору Мусієнко,
Ганні Козаленко і Сергію Кушнірову,
Наталі Несован і Миколі Шишкіну,
Наталі Ситниковій і Миколі Тищенко,
Тетяні Серебрянській і Геннадію Патерілову,
які реєструють сьогодні свій шлюб в Кіровоградському бюро ЗАГС.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ПОПРАВКА

В минулому номері газети допущена помилка. В матеріалі на першій сторінці «Для посилення комуністичного виховання» підзаголовок слід читати: «Пленум Новоміроградського райкому КП України». Початок тексту: «Відбувся пленум Новоміроградського райкому партії» і далі — 30 текстом.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050. ГСП., Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Ціна 2 коп.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гайки, 2.

«Молодий комуніст», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.